

Gotik,
tuhaf ve
absürt!

SAHİPSİZLER

Hana Tooke
Çizimler: Ayesha L. Rubio

GENÇ
T
TİMAS

SAHİPSİZLER

Beş ilginç çocukla sıra dışı bir macera

Hana Tooke

Çizimler: Ayesha L. Rubio

SAHİPSİZLER

İÇİN ÖVGÜLER

“Hızla okunan, zekice yazılmış, absürt ve neşeli bir macera.”

KATHERINE RUNDELL, *Rooftoppers*’ın yazarı

“Dostluğun gücü ve ailenin gerçek anlamına dair harika bir şekilde yazılmış, sürükleyici bir hikâye. Tamamen gerçek hissettiren karakterler ve bir parça sihir içeren bir gizem... Mükemmel!”

ROBIN STEVENS, *Murder Most Unladylike* kitabının çok satan yazarı

“Olağanüstü bir hikâye. Yazılışına, mekânlarına, muhteşem aksiyon sahnelerine, bu kadar dramaya, sürprize ve beklenmedik gelişmelere rağmen temposunun ne kadar iyi ayarlandığına bayıldım. Ve kitabın son satırlarının güzelliği... Uzun zamandır okuduğum en tatmin edici sonlardan biri. Sonuncu bölümde devam kitabı da vaat ediyor. Bravo, Hana. Ne kitap ama!”

EMMA CARROLL, *Letters to the Lighthouse* kitabının yazarı

“Bu hikâyeye daha ilk sayfasından hayran kaldım. Amsterdam kadifesi kadar pürüzsüz ve insanın kalbini avucuna alan gizemlerle, ay ışığında donmuş kanallar üzerinde firarlarla, yaşayan kuklalarla, cep saatlerinin üzerine kazınmış gizli mesajlarla dolu. Milou’nun ve kendisine aile edindiği yetim arkadaşlarının özgürlükleri için muhteşem zekâlarını, büyük miktarda umut, cesaret ve sonsuza dek sürecek dostluklarını kullanarak savaşmaya kararlı bir şekilde Amsterdam sokaklarında koşturmalarını, göz kamaştırıcı tiyatro mucizeleri gerçekleştirmelerini takip edin. Kesinlikle aşık olunacak bir kitap.”

CERRIE BURNELL, *The Girl with the Shark’s Teeth* kitabının yazarı

“Gotik ve dehşet verici olanı uçuk ve absürt olanla zahmetsizce birleştiren Hana Tooke’un büyüleyici çıkış kitabı, terk edilmiş yetimler beşlisini on dokuzuncu yüzyıl Amsterdam’ının dört bir köşesinde muziplikler yapmaya gönderiyor. Birbirinden uğursuz süper-kötüler, yüreğinizi ağzınıza getirecek bölüm sonları ve bol bol dönem nostaljisi de cabası.”

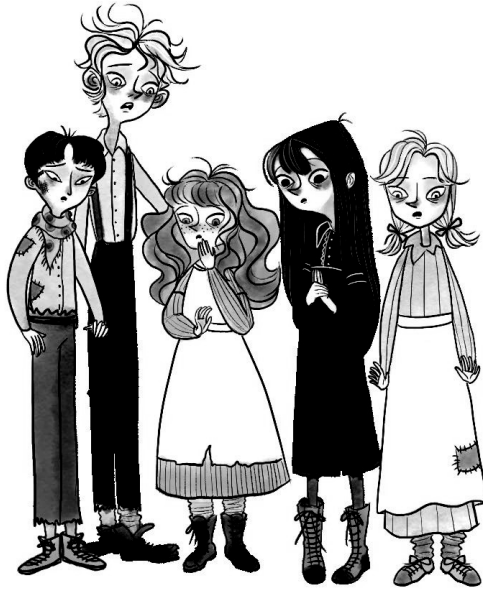
2020’nin En Dikkate Değer Çocuk Kitapları, Waterstones

“Sahipsizler’de her şey var: kötü gemi kaptanları, gerçek gibi görünen kuklalar, yel değirmenleriyle ve kanallarıyla büyüleyici bir Hollanda ortamı, kendilerine aile arayan yetimlerden oluşan bir ayak takımı ve hepsinin merkezinde yatan bir gizem. Ne eksik ne fazla, tam doğru dozda korkutucu ve yüksek sesle okumak için de mükemmel. Bir klasiğin doğuşuna şahit oluyoruz.”

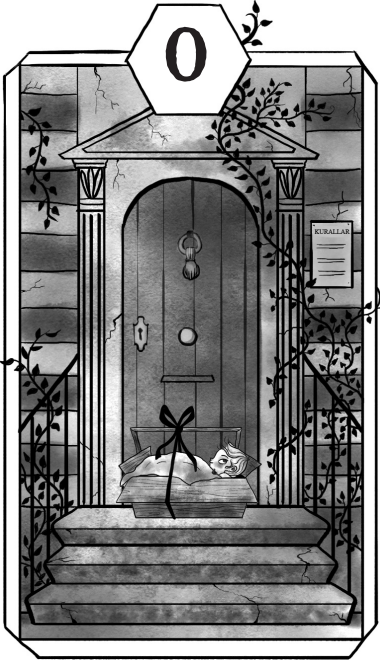
BETHANY STROUT, *Tattered Cover Kitabevi*

“Soğuk ve karanlık bir Amsterdam kışında, eşi benzeri olmayan bir grup yetim, umut ve sevgiyle ısıl ısıl parlıyor. Bu kitap, bir parça ürkütücülüğü ve bolca tuhaflığıyla kalbinizi fethedecek!”

TEGAN TIGANI, *Queen Anne Kitabevi*

Muhteşem tuhafliktaki aileme

KÜÇÜK LALE YETİMhanesi, AMSTERDAM, 1886

Küçük Lale Yetimhanesi

Bebek Terk Etme Kuralları

Kural Bir: Bebek, pamuklu bir battaniyeye sarılmalıdır.

Kural İki: Bebek, hasır bir sepete yerleştirilmelidir.

Kural Üç: Bebek, en üst basamağa yerleştirilmelidir.

Elinora Gassbeek'in Küçük Lale Yetimhanesi'nin müdireliğini yaptığı onca yıl içinde, *Bebek Terk Etme Kuralları* bir kez olsun ihlal edilmemişti. Ta ki 1886 sonbaharına kadar. O sonbahar Küçük Lale Yetimhanesi'ne beş bebek terk edilmişti ve *Kurallar*'ın ön kapıda açıkça belirtilmesine rağmen, bebeklerin hiçbiri *doğru düzgün* bir şekilde terk edilmemişti.

İlk bebek, çiylerin arnavut kaldırımlı taş sokağın üstünde pırıl pırıl parladığı güneşli bir ağustos sabahında gelmişti.

Pembe bir pamuklu battaniyeyle kundaklanıp doğru basamağa yerleştirilmiş, kakao çekirdekleri gibi gözleri ve başında da sapsarı ayva tüyleri olan bir bebek vardı.

Hana Tooke

Ancak *Kural İkî*'nin göz ardı ediliş şekli, affa hiç de yer bırakmıyordu. Çocuk, sanki bir hediye paketiymiş gibi zümrüt yeşili kurdeleyle sarılmış teneke bir alet kutusunun içine yerleştirilmişti.

Elinora Gassbeek, alet kutusundaki bebeğe tepeden tiksintiyle bakarak “İyy!” diye ciyakladı. Bir yetime, onu alması için işaret etti. “Şunu yukarı kata koy.”

Yetim, başını tamam anlamında salladı. “Bebek karyolasının üstüne isim olarak ne yazayım, Müdire Hanım?”

Müdire Hanım dudak büktü. Çocuklara isim vermek çok can sıkıcıydı ama bir o kadar da gerekli bir işti.

“Çok fazla parmağı var, Müdire Hanım!”

Bebek başparmağını emerken çıkardığı yüksek şapırtı ve şupurtu sesleriyle Elinora Gassbeek'in tüylerini diken diken ediyordu. Kadın, çocuğun parmaklarını saydı. Gerçekten de her elinde fazladan birer parmağı vardı.

“Adı Lotta¹ olsun.”

İkinci bebek, sert rüzgârların yetimhanenin çok sayıdaki tahta panjurlarını takırdattığı bir eylül akşamı geldi.

Bir yetim, bir kömür kovağını kollarında sanki bir çiçek buketiymiş gibi tutarak yemekhaneye girdi. Kovanın içinde bir şey sızlanıyordu. Kovanın içine bir bakış atan Müdire Hanım, lekeli eski püskü bir fulara sarılmış, gözlerini ona doğru kırıştıran kuzgun saçlı bir bebek görünce rahatsız oldu.

1 ç. n: “A lot of” veya kısaltılarak söylenmiş hâli olan “a'lotta” İngilizcede “çok fazla”

“Zavallı şey kömür deposunun yanına bırakılmış,” dedi yetim.

Gassbeek, aynı anda hem *Kural İkî*’nin hem de *Kural Üç*’ün çiğnenmesine göndermede bulunarak “Utanç verici!” diye karga gibi öttü. “Götür şunu.”

Yetim ürkek ürkek, “Ona bir isim verecek misiniz, Müdire Hanım?” diye sordu.

Elinora Gassbeek, kömür kovalarındaki bebeğin yumurta şeklindeki yüzüne ve kömürden kararmış burnuna gönülsüzce bir bakış daha attı.

“Adı Egbert² olsun.”

Üçüncü bebek, güneşin ısıttığı sokakta güneş şemsiyeli hanımların gezintiye çıktıkları alışılmadık derecede sıcak bir ekim ayının öğleden sonrasında geldi.

En güzel karpuz kollu elbisesiyle hemen binanın önündeki bankta oturan Elinora Gassbeek, piknik sepetini açtığında peynirli sandviçlerle bademli parmak kurabiyelerin arasında kıvrım kıvrım kıvrılan bir bebek buldu. Kafasının tepesinde bir tutam kıvrıcık kızıl saç vardı ve hiç durmaksızın anlamsız sesler çıkarıyordu.

Ne bir battaniye, ne bir sepet, ne de doğru basamak.

Müdire hanım tiz bir çığlık attı, sesi kaynayan bir çaydanlığın düdüğü gibi keskin ve yüksekti. Piknik sepeti bebeği birden sessizleştirdi, birbirine yaklaşan kaşları korku dolu bir şekilde çatıldı. Sokağın sağındaki ve solundaki uzun, dar tuğla evlerin pencerelerinde meraklı yüzler belirdi. Sokakta gezinen hanımlar birdenbire durdular. Elinora Gassbeek soğukkanlılığını korumaya

2 Ç. n: Egg, İngilizcede “yumurta”

Hana Tooke

alışıp komşularına zorla gülümsemeye gayret ederken, bir yetim kalabalığı yarıp ona doğru yaklaştı.

“Daha bir dakika önce burada değildi,” diye ısrar eden kız, bebeği nazikçe kucağına aldı.

Elinora Gassbeek sımsıkı dişlerinin arasından konuşarak, “Götür şunu,” dedi.

“Elbette, Müdür Hanım. Ama... Adı ne olacak?”

Yetim bebeği nazik bir şekilde sallarken saçlarının arasındaki rezene tohumlarını eliyle süpürdü. Müdür Hanım’a bir ürperme geldi.

“Adı Fenna³ olsun.”

Dördüncü bebek kasvetli bir kasım ayı sabahında, sis yetimhanenin arkasındaki kanalı battaniye gibi örterken geldi.

İkinci kattaki çocuk teslim etme zili, kanaldan geçen bir teknenin içindeki biri tarafından alındı. Yetimlerden biri kovayı yukarı çeken vincin kolunu çevirdi. Kova sisin içinde belirdeğinde, Elinora Gasbeek’in dudağı kıvrıldı. Kovanın içinde, üstüne bir buğday çuvalı giydirilmiş ve kaşlarını üzgün üzgün atmış bir bebek vardı. uvalın dibinde, bebeğin alışılmadık derecede uzun bacaklarının dışarı çıkması için kesilerek açılmış iki delik vardı.

Müdür Hanım, yetimhanesinin başına gelen ılgınlıklara lanetler okuyarak buğday çuvalı çocuğu içeri aldı.

Yetime, “Şuna bir şeyler giydir,” diye gakladı.

Bebeğin her biri ayrı yöne bakan kulaklarına, çalı fasulyesi gibi bacaklarına ve başından en olmadık aç-

3 . n: Fennel, İngilizcede “rezene”